

<https://www.facebook.com/apuaeroon/>

[Vaula Haavisto](#)

[28. marraskuuta 2015](#) ·

LUPA RAKASTAA

Vanha, rätisevä video vuodelta 1981. Ääni kohisee ja kuva on hämärä. Pieni nainen puhuu painokkaasti. Hän on Judith Wallerstein, nyt jo edesmennyt professori, joka tutki, miten lapset kokevat vanhempiensa eron ja miten tämä kokemus vaikuttaa heihin myöhemmin aikuisina. Hän sanoo, että jos vanhemmat tietäisivät, mitä lapset ajattelevat erosta ja miten sen kokevat, he toimisivat erotilanteessa hyvin toisella tavoin. Siis miten?

Ensinnäkin, Judith Wallerstein sanoo, erotilanteessa lapset ovat huolissaan ja peloissaan siitä, mitä heille tapahtuu. Lasten täytyy saada tietää, miten heidän arkensa jatkuu, missä he asuvat, mitä lemmikeille tapahtuu, tai mitä harrastuksia he voivat jatkaa. Toisekseen, lapset ovat huolissaan omista vanhemmistaan. Wallersteinin mukaan tämä usein hämmästyttää vanhempia, sillä meille aikuisille on usein raskasta ajatella, että lapsemme ovat meistä huolissaan. Lasten täytyy saada tietää, miten vanhemmat järjestävät oman elämänsä uudessa tilanteessa. Etenkin pienten lasten huoli muualle muuttavasta vanhemmasta on usein hyvin konkreettista: missä isä tai äiti nukkuu ja saako hän syödäkseen. Hän kertoo lapsista, jotka vanhemman uuteen asuntoon mennessään ensimmäiseksi tarkistavat, onko jääkaapissa ruokaa.

Miten vanhempien sitten kannattaisi toimia erotilanteessa? Wallerstein antaa kaksi keskeistä ohjetta, jotka hänen tutkimustensa mukaan vaikuttavat eniten siihen, miten lapsi selviytyy erosta. Ohje 1: lopettakaa riitelä. Ohje 2: Varmistakaa, että lapsen suhde molempiin vanhempiin jatkuu tiiviinä ja katkeamattomana.

Lasta hyödyttää ennen kaikkea se, jos hänen vanhempansa voivat lakata riitelemästä. Wallerstein tietää, että tämä on helpon kuuloinen resepti, mutta monille vanhemmille vaikea toteuttaa. Monet jäävät kiinni vihaansa ja kiistat jatkuvat vuosikausia. Lapsen kannalta parasta olisi, jos vanhemmat kykenisivät eronsa myötä tyyntymään vihan ja pettymyksen tunteensa toisiaan kohtaan ja ikään kuin sulkemaan oven takanaan. Oven taakse voi jättää kaiken sen ikävän ja hankalan, joka yhteiseen elämään liittyi.

Lapsen selviytymisen kannalta on elintärkeää, että hän saa jatkaa katkeamatonta suhdettaan kumpaankin vanhempansa. Vaikka lapsen suhde toiseen vanhempansa olisi aiemmin ollut etäinen, ero voi hyvinkin olla ”toinen mahdollisuus”: tilaisuus luoda aiempaa lämpimämpi ja läheisempi suhde myös toiseen vanhempaan.

Miten vanhemmat voivat auttaa lastaan erotilanteessa?

Wallerstein korostaa, että lasten täytyy saada nähdä omat vanhempansa rationaalisina, järkevinä ja harkitsevina ihmisinä, jotka ovat huolellisesti miettineet eroa ja tulleet siihen tulokseen, että se on

paras ratkaisu. Lasten on tärkeää kuulla, että vanhemmat ovat pahoillaan siitä, mitä tapahtui, mutta että tästä eteenpäin he koettavat tehdä tilannetta paremmaksi. He eroavat juuri siksi, että asiat muuttuisivat paremmiksi. Lasten on hyvä tietää olevansa osa onnellista tarinaa: vanhemmat olivat onnellisia mennessään yhteen ja saadessaan lapsensa. He toivoivat, että kaikki jatkuisi onnellisesti, mutta niin ei käynyt ja siitä he ovat pahoillaan. Tärkeää on sanoa tämä lapselle ääneen. Lapsille ei tarvitse uskotella, että kaikki on nyt hyvin. Voi rehellisesti sanoa, että asiat saattavat olla rempallaan seuraavat kuukaudet, mutta vanhemmat tekevät parhaansa, jotta asiat saataisiin taas kuntoon.

Lasta hyödyttää valtavasti, jos kumpikin vanhempi kykenee tukemaan lapsen suhdetta toiseen vanhempaan. Joskus lapset ajattelevat, että he jollain tapaa pettävät toisen vanhempansa, jos rakastavat myös toista. Tämä aiheuttaa lapselle suurta hämmennystä ja ristiriitaa. On todella vaikeaa puhua hyvää ja arvostaen ihmisestä, jonka kanssa on ollut onneton, mutta vanhemmat tekevät lapselleen suuren palveluksen, jos kykenevät puhumaan arvostavasti lapsen toisesta vanhemmasta ja kuuntelemaan hyväksyvästi lapsen puheita hänestä.

Kaikkein tärkein asia on lupa rakastaa – ”loving permission”, kuten Wallerstein sanoo. Se, että vanhempi antaa lapselle luvan rakastaa toista vanhempansa, tuottaa lapselle enemmän hyvinvointia ja mielenterveyttä kuin mikään muu yksittäinen teko, jonka vanhempi voi tehdä.

Miten ja millaisin arkisin teoin Sinä voit tukea lapsesi rakkautta toiseen vanhempansa?

